

ПРОТОКОЛ

№ 30

гр. Смолян, 12.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СМОЛЯН, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петър Хр. Маргаритов
Съдебни Кристина С. Хаджиева
заседатели: Розалина Др. Мизова

при участието на секретаря Елисавета Ж. Шехова
и прокурора С. К. С.

Сложи за разглеждане докладваното от Петър Хр. Маргаритов Наказателно дело от общ характер № 20225400200134 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Окръжна прокуратура – Смолян, редовно призована, се представлява от прокурор С. С..

Подсъдимият А. Р. Р., редовно призован, се явява лично и със защитника си адв. С..

Прокурор С. – Не намирам процесуални пречки за даване ход на делото.

Адв. С. – Да се даде ход на делото.

Подсъдимият Р. – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че няма пречки да се даде ход на делото.

Поради изложеното

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД на делото.

СЪДЪТ докладва постъпилите по делото решения по търг. д. № 26/2013 г., търг. д. № 47/2013 г. и търг. д. № 151/2014 г. по описа на Окръжен съд – Смолян.

Адв. С. – Запознахме се с постъпилите съдебни актове, които съдът

изиска от Окръжен съд – Смолян. Да се приемат.

Прокурор С. – Да се приемат постъпилите решения, като относими по делото.

Поради изложеното съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА И ПРИОБЩАВА по делото следните писмени доказателства, както следва: По търг. дело № 26/2013 г. – Решение № 156/23.04.2014 г. на СмОС, Решение № 696/29.11.2014 г. на ПАС, Определение № 77/14.03.2016 г. на ВКС; По търг. дело № 47/2013 г. – Решение № 61/21.02.2014 г. на СмОС, Решение № 445/11.07.2014 г. на ПАС, Определение № 343/19.05.2015 г. на ВКС и По търг. дело № 151/2014 г. – Решение № 438/10.08.2015 г. на СмОС.

ПРИЕМА И ПРИОБЩАВА по делото Справка от Служба по вписванията – Смолян вх. № 2177/20.06.2023 г., касаеща актовете за собственост на „И.-Г. БГ“ ЕООД и Справка от Сектор „Пътна полиция“ вх. № 2215/22.06.2023г. относно за притежаваните от „И.-Г. БГ“ ЕООД моторни превозни средства.

Прокурор С. – Нямаме други доказателствени искания.

Адв. С. – На този етап нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ покани подсъдимият да даде обяснения.

Подсъдимият Р. – Към настоящия момент няма да давам обяснения. Ще се ползвам от доказателствата по делото.

Прокурор С. – Считаме делото за изяснено от фактическа страна.

Адв. С. – Считаме делото за изяснено от фактическа страна.

СЪДЪТ намира, че делото е изяснено от фактическа страна.

Поради изложеното

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИКЛЮЧВА съдебното дирене.

ДАВА ХОД на съдебните прения.

Прокурор С. – Уважаеми господин Председател, уважаеми съдебни заседатели.

Настоящото производство е във връзка с обвинение за извършено престъпление по чл. 219, ал. 4 във вр. с ал. 3, безстопанственост от страна на подсъдимия. видно от приобщените от съда писмени доказателства от ДП, а също така и от събраните доказателства на съдебното следствие, намирам, че по един безспорен начин се установи, че „И.Г. БГ“ ЕООД, което е било управлявано и представлявано от майката на подсъдимия, е имало изтеглен кредит от И. А. Б. клон С., който не е успял да изплати. В същото време подсъдимият е бил управител и на дружеството „В.“, образувано по т.нар. работническо-мениджърска приватизация, в което последствие „И.Г. БГ“ ЕООД придобива дялове и става най-големият собственик на дяловете във „В.“, което е давало възможност на подсъдимия да стане управител на „В.“.

През инкриминирания период 2009 – 2015 г. дружество „В.“, представлявано от подсъдимия е сключило договор за заем с А. банк, с който е встъпило в дълга на „И.-Г. БГ“ към същата банка и който в последствие „В.“ е изплатил на банката, но дружеството не е потърсило това си задължение от „И.-Г. БГ“. От събраните доказателства по делото се вижда, че действително дружеството към този момент „В.“ е имало доста финансови затруднения и доста вземания от извършени услуги на Общини на територията на област Смолян, където основно е развивало дейността си по пътно поддържане и изграждане на пътища, което се потвърждава и от приетите в днешно съдебно заседание решения на съда. Видно от същите обаче, „В.“ е търсило задълженията си от всички другите длъжници към този момент, за да стабилизира финансовото си състояние, което действително не е било добро, но никога, макар и да не са представени счетоводните документи на „В.“, от доказателствата, устните събрани в хода на разследването и писмените, приложени по делото, не се установява някога, по някакъв начин „В.“ да е правило дори опит да си вземе парите по изплатения дълг от „И.-Г. БГ“. Така само накратко описвам изпълнителното деяние, няма да се спирам подробно. В обвинителния акт на Окръжна прокуратура е изложена подробна фактическа обстановка, от която намирам, че в случая подсъдимият Р. в периода месец 09.2009 г., когато е бил изплатен дълг на „И.-Г.“ до 25.06.2015 г., докато са били отписани от активите на „В.“ тези задължения, не е потърсило въпросната сума, представляваща в размер на 2 777 278,60 лева, произтичащи от изплатения дълг за кредит на „И.-Г. БГ“ ЕООД към банка И. А. Банк Смолян. С тази сума е причинена и вредата на „В.“ в същия размер. В

случая подсъдимият Р. се явява длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, буква в, тъй като с договор му е било възложено управлението на имуществото на дружество „В.“ гр. Смолян. Като такъв същият е бездействал продължително и трайно във времето, което характеризира престъплението му като продължено по събирането на вземанията от „И.-Г. БГ“ ЕООД гр. С.. В резултат на бездействието на подсъдимия на дружеството „В.“ са били причинени щети в размер на 2 777 278,60 лева, което покрива критериите, установени от съдебната практика за особено големи размери. В резултат на непотърсване на това имущество в големи размери е последвало разпиляване на същото, което се явява и изпълнителното деяние, обосновано в обвинителния акт на Окръжна прокуратура – Смолян.

От субективна страна, намирам, че деянието предмет на настоящото обвинение, е извършено от подсъдимия Р. виновно, с форма на вината „пряк умисъл“, тъй като същият е съзнавал, че представляването и управляването от него предприятие кредитора „В.“ ООД има изискуемо вземане в особено големи размери спрямо длъжника „И.-Г. БГ“ ЕООД гр. С.. Съзнавал е също така, че при несъбиране на вземането на „В.“ ООД, за същото ще последва разпиляване на имущество, тъй като няма да бъде събрано същото и е целял, именно тези неблагоприятни последици, да не бъде събран от свързаното дружеството „И.-Г.“ ЕООД гр. С. това имущество на „В.“ ООД.

С оглед на изложеното дотук, намирам, че така формулираното обвинение в обвинителния акт беше доказано по един безспорен начин в хода на съдебното следствие и от същото се установява, че подсъдимият Р. е осъществил състава на чл. 219, ал. 4 във вр. с ал. 1 от НК, от обективна и субективна страна. За посочения престъпен състав, законодателят предвижда наказание „лишаване от свобода от 3 до 12 години“. При реализиране на наказателната отговорност на подсъдимия Р., считам, че като смекчаващи отговорността обстоятелства следва да бъдат отчетени чисто му съдебно минало, добрите му характеристични данни, както и възрастта на същия, а като отегчаващи, проявената престъпна упоритост за постигането на престъпния резултат. С оглед на това, намирам, че наказанието, което следва да бъде определено на подсъдимия Р. при реализиране на наказателната му отговорност следва да бъде около минимума, при превес на смекчаващи отговорността обстоятелства, а именно

„лишаване от свобода в размер на 3 години“. С оглед чистото съдебно минало на подсъдимия, намирам, че спрямо същия би могло да се приложи разпоредбата на чл. 66 от НК, като по този начин считам, че биха се постигнали и целите на наказанието по чл. 37 от НК.

С оглед на така изложеното, намирам че мярката за неотклонение „Подписка“ взета по отношение на подсъдимия на ДП, следва да бъде отменена, а на подсъдимия да бъдат възложени разноските от ДП в размер на 1 209,20 лева.

Адв. С. – Уважаеми окръжни съдии, моля при произнасянето на Вашия съдебен акт да съобразите следните съществени обстоятелства, които считам, че са установени по делото по категоричен начин. С отговора на обвинителния акт е представен договора, който е подписан между „И.-Г.“ и собствениците на „А. БГ“, който е от 30.03.2004 г. С този договор „И.-Г.“ е придобило собствеността на всички 100 % дялове на „А.“, които са били с номинална стойност 5 000 лева, но в края на краищата са придобити на пазарната цена 1 420 000 евро, платими на два пъти. Едното плащане е било свързано с вписване на промените по партидата на дружеството, другото е било до края на ноември 2004 г. Съпоставени тези данни времево и като размери, и като предназначение, те съответстват на отпуснатата сума по кредита от 03.05.2004 г., като с първата сума от 1 200 000 евро е платена първата вноска по договора и с анекса от втори декември, е платена втората вноска по този договора. За съжаление липсва документацията за плащанията, за всички тези работа. По този начин търсим сходствени доказателства да направим тази връзка, но целта на този кредит е да се придобият тези дялове, за да може в крайна сметка, придобивайки тези дялове, подсъдимият да придобие контрола върху дяловете във „В.“. Ние представихме доказателства в това отношение, че „А.-инженеринг“ е придобило преобладаващата част от акциите във „В.“ АД, което е РМД-то приватизирало „В.“. С няколко увеличения на капитала преобладаваща част от акциите са били притежание на „А.“. В същото време „В.“ АД като приватизатор на държавното до тогава „В.“ ЕООД е придобило 80 % от дяловете с приватизационна сделка, която е документирана по делото. С тези придобивания фактически „И.-Г.“ е придобила контрола върху 80 % от дяловете на „В.“ първоначално. Процесът по-нататък, има и доказателства, че изкупувайки дялове останалите съдружници в крайна сметка към 2015 г. вече „И.-Г.“ чрез собственото си

дружество „А.“ и отделно „И.-Г.“ са притежавали около 95 % от дяловете във „В.“. Придобивайки тези дялове, очевидно е че се вижда после по-нататък и от годишните отчети, че тези пари „И.-Г.“, за да придобие тези дялове, ги е нямало, нямало от къде да ги има и затова е ползвало Б. кредит, който е трябва да връща, съгласно погасителен план. Нямайки свое имущество, взема решение подсъдимия да обезпечи този кредит с особен залог на цялото имущество на „В.“, на който вече той се счита, че е почти пълен собственик. Условието на договора за особен залог са такива, че при неплащане на две вноски по кредита може да се започне принудително изпълнение срещу цялото имущество на „В.“, и тъй като е имало затруднения в плащането на кредита през 2004 г., за да не се стига до там, е направена втора стъпка, като от името на „В.“ се е стигнало до встъпване в дълга на „И.-Г.“ към банката за целия размер на кредита. Това означава, че като встъпи в дълга по всяко време банката може да насочва изпълнението по този кредит срещу встъпилия в дълга, което естествено след това заплатеното по този дълг има вземане срещу главния длъжник и както се вижда от счетоводната документация това е отразявано и в счетоводството на „В.“, съответно и в „И.-Г.“ тези взаимни задължения и вземания. Това вземане на „В.“ е осчетоводено в счетоводството като вземане срещу „И.-Г.“. Трябва да се има предвид, че счетоводно сумата като потенциален дълг още 2005 г. е осчетоводена като потен дълг, но реално вземане, изискуемо вземане „В.“ срещу „И.-Г.“ в годините не е имала в размер на 2 777 000. Не разполагаме с договора. Обикновено кредитите се погасяват на равни месечни вноски. Средно годишно се вижда, че през годините 2005 г., 2006 г., 2007 г., 2008 г. до 08.09.2009 г. са били погасени 838 000 евра от главницата, което прави средно годишно около 160-170 хил. евра. Това означава, че в края на всяка една от тези години 2005 г., 2006 г., 2007 г. и 2008 г., сумата на реалното изискуемо вземане на „В.“ се е увеличавала с около 160-170 хиляди евра, но не е била в размер на 2 700 000. Съответно тези вземания, изискуеми към края на всяка година, за всяка от тези вземания давностния срок си е текъл отделно за всички тези вземания, а не наведнъж като цяла сума, считано от 08.09.2009 г. На 08.09.2009 г. е започнал да тече давностния срок само за последното плащане в размер на 604 хил. евра, което представлява ползван от банката специален кредит, за да се изчисти остатъкът от дълга. Това е датата, когато е възникнало това вземане. Всички останали вземания са възниквали много

по-рано от 08.09. и тяхната давност е текла в различно време. Това не е съществено в края на краищата.

Като мажоритарен собственик на „В.“, а то се вижда и от годишните отчети, и от оборотите през първоначалните 4-5 години, „В.“ е изпълнявала много сериозни проекти със сериозни приходи. Подсъдимият се е надявал да може да урежда дълговете и вземанията между „И.-Г.“ и „В.“ с дивидентите, които са се полагали на „И.-Г.“. Междувременно обстоятелствата така са се развивали, че през целия период от 2005 г. до 2015 г. така и не се е стигало до разпределяне на дивиденти, защото в процеса на конкуренцията за обществени поръчки се оказва, че той е заварил дружество с много остаряла техника. По делото сме представили годишните отчети и за 2004 г., 2005 г., 2006 г., които се намират в електронното фирмено досие на „В.“ в Търговския регистър, противно на твърдението на вещото лице. Те съществуват там, от там сме ги разпечатали. От там се вижда, че активите са за около 3,5 млн. в края на 2003 година. Ние сме представили и във връзка с първия особен залог, опис на имуществото, от който опис се вижда, че преобладава остаряла соц техника от преди 20, 30, 40, 50 години, което означава, че всичко това е трябвало да се замени.

Представили сме доказателства и се вижда от годишните отчети и справки към тях, представили сме и справка, в която обобщихме тези данни, от които се вижда, че в периода от 2005 г. до 2008 г. са направени инвестиции за придобиване на нови машини и съображения и за поддръжка на сградния фонд за над 13 млн. лева, което са много сериозни инвестиции.

В същото време ние сме представили доказателства, особено за най-крупното вземане срещу държавата в размер на 5 млн., за което сме занимавали Софийската градска прокуратура за забавеното плащане, което наистина става въпрос за сериозна сума 5 млн. и нещо, която е връзвала ръцете на „В.“ при свършена работа, при направени разходи за над 4 млн. и нещо, със свое имущество, да не може да получи тези си пари, през целия период, което е налагало да се ползват Б.и кредити за всичко - за заплати, за текущи, за обороти, за материали, за всичко това и по този начин не е могло да се стигне до ситуация да се раздават дивиденти. В същото време, през цялото време тези дългове към банката са погасявани, са обслужвани и като дойде голямата сума, на куп, е трябвало ей така да отиде и след това да се

ползват нови кредити.

Виждате от справките, че през същия период от време, е извършена огромна дейност. Приходите са в общ размер 115 млн. лева. Раздадени са заплати, осигуровки са платени за над 22 млн. лева. Направили сме сравнителен анализ колко е било в края на 2003 г. и следно годишно как се развивало до 2015 г., което означава, че са полагани огромни усилия да се развива мащабна строителна дейност, икономическа дейност, с цел предприятието да се развие. За съжаление, в един момент 2015 г. изведнъж секва подкрепата на банката и тя решава да предприеме действия за принудително събиране на всички висящи кредити. Като ние сме Ви представили поканите за плащания по кредитите и се вижда, че по доста от тях остатъците са били минимални. Някъде пише, че има закъснение с една вноски. Всичко това е могло да се изчисти, но банката от един момент е решила да предприеме тези действия. В същото време, предприемайки тези действия, спирайки финансирането, блокирайки всички сметки, е попречило на „В.“ да си изчисти лизинговите договори, заради което, при почти напълно платени лизинги, всичките машини и съоръжения са отишли в лизинговите фирми и просто са изчезнали от имуществото на дружеството и след това е разпродадено на безценица. Представили сме договорите, с които са извършени разпродажбата на всички активите на „В.“, движими, недвижими, вземания, от които се вижда, че всичко това е разпродадено под себестойността им и практически, значителна част от задълженията на „В.“ не са могли да бъдат погА.и и фактически не е останало никакво имущество, от което да може след това „И.-Г.“ да получи срещу дяловете си нещо, за да върне след това на „В.“ това задължение от 2 777 млн. лева.

През инкриминирания период. Вещото лице по делото изясни, че в края на краищата имущество, което да може да покрие това вземане фирмата не разполага. Не е могло да се осребри такова имущество, за да се стигне до възстановяване на този кредит. Възниква въпросът: Когато говорим за бездействие, съзнателно или несъзнателно да се предприемат, да се извърши нещо, това което трябва да се извърши трябва да позволява вземането да бъде събрано. Неизвършването на действия, с което не можеш да събереш вземането, не може да се приема, че е безстопанственост, защото активното действие няма да донесе благоприятна последица за „В.“, а напротив. В случая, предприемането на действия означавало да се започнат съдебни дела

срещу „И.-Г.“ за събиране на тези вземания. Знаете, че само държавната такса за 2 777 млн. лева е около 112 хил. лева. Евентуално адвокатски хонорар за това нещо, дори и само в съдебната фаза дори и на една инстанция, защото второ и трета не е имало как да има, отива към 200 хил. лева. При започване на съдебно изпълнение, започва още една камара от разноси, което означава, че след направата на такива разноси отсреща няма да се получи нищо, което да погаси вземането и възниква въпросът – струва ли си, в интерес ли е на „В.“ да се предприема това действие, кое е по-малко обременително, предприемането или не предприемането, кого облагодетелства и необлагодетелства това бездействие, в случая. Считам, че следва категорично да се приеме, че полезен ход подсъдимият в инкриминирания период от време е нямал, да започне активно действия да събира тези вземания, защото щеше да причини само допълнително разноси за „В.“. Когато не правиш опити да събереш несъбираемо вземане, не правиш разноси, за да го извършваш това нещо, считам, че не може да се приема, че е налице вредоносно бездействие. По-скоро то е по-малко вредоносно, отколкото действието, с което биха се направили допълнителни разноси. Ето защо считам, че не може да се приеме, че в инкриминирания период съзнателно не са предприети действия за събиране на вземания, чрез което не би могло да се събере вземане. Това показва, че между не предприетите действия в инкриминирания период от време и настъпилата вреда, няма причинна връзка. Не е в този период е възникнало, каквото е възникнало. Причината за това, за тази вреда, е възникнала в друг период, в друго време, което не е предмет на обвинението, не е разследвано и по тази причина не може да се обсъжда в настоящия момент. Ето защо считам, че по начина, по който е формулирано обвинението, считам, че престъплението безстопанственост през инкриминирания период не е извършено, защото не е съществувало полезно действие, с което би могло да се събиране това вземане, чрез активни действия, предвидени в закона, което означава съдебни дела за събиране на вземане.

Когато говорим за евентуална отговорност при това положение на подсъдимия, моля да имате предвид следното: Пак изложени някои смекчаващи обстоятелства, но при всички случаи ще следва да се има предвид всички причини и условия, при които се е развивала икономическата дейност на дружеството след 2004 г. Наистина са възниквали обективни

процеси, за които подсъдимият няма никаква вина. Беше разпитан по делото, със сходен бизнес, свидетелят И., който обясни какво представлява битката за обществени поръчки в тази сфера в пътното строителство, колко трудно, че се налага да се поема работа на нулева печалба само и само да оцеляват фирмите. Закъснение в плащането, тотално закъснение и от държавата и общините за много време, което също връзва ръцете на фирмите и всичко това е утежнявало икономическото положение и то тази причина не са се освобождавали свободни ресурси, за да може да получи „И.-Г.“ дивиденди, за да си върне задълженията към „В.“. Това първоначално подсъдимият е нямало как да го предвиди. Нямало е как да го предвиди, защото в момента, в който е тръгвала неговата дейност, всичко това е започнало с един много голям обект, това е Рудозем - „Елидже, заради който са чаканите вземания, 5-те млн. чак 2008 г., когато със съдействие на Прокуратурата са платени с голямо закъснение.

Отделно са постоянните битки с общините. Могло е да се водят много повече дела с общините. Преценката е правена. Изпълнението на вземане срещу общините е безкрайно трудно. Вие виждате, тук са водени няколко дела и са е изчаквало малко по-късно, но виждате, че тези вземания 2016 г. са прехвърлени, а не са били събрани, защото от общините е нямало какво да могло да се вземе. Срещу общините всичко, каквото могло да се вземе, по реда на съдебното изпълнение, е взето. Вече има бюджетни средства, други средства, които не може да се пипат. Има публично общинска собственост на имущества, които не могат да бъдат предмет на принудително изпълнение. Всичко, което е могло да се вземе, е вземано и по тази причина вземанията не са могли да се събират по този принудителен ред.

Бяха разпитани свидетели, счетоводители и други, които обясняваха, че постоянно са писани напомнителни писма, търсени са възможности да събират вземания, за да може да върви по гладно икономическата дейност, но това не се е случило.

Между другото, голяма част от приватизираните фирми в нашата област приключиха с фалит, големи фирми, ето примера с Р. т. и много други. Между другото, такива дела за безстопанственост няма, а сходни ситуации с неговите е пълно.

В крайна сметка се приема в обвинението, че специалната цел, която

обосновава умисъла, е тези средства, кредитните, да си останал в „И.-Г.“. Това няма как да се е случило, защото „И.-Г.“ не е пипнало, не е помирило тези 1 420 млн. С отпускането на кредита, усвояването е станало директен превод на фирмата „А.“, вие чухте кой е бил собственика С. Х., не е имало как да стане друго яче, освен средствата от кредита директно да отидат при него, както се е и случило, което означава, че средствата в „И.-Г.“ не са останали. В „И.-Г.“ са останали дялове в „А.“, оттам „В.“ АД, „В.“ ООД, вече с нулева стойност към 2015 г. Нулева стойност в момента, в който започва принудително изпълнение, защото нищо няма. Това остава в „И.-Г.“, дялове от „В.“ с нулева стойност и това става ясно на 02.06., когато той получава покани от банката, че пристъпва към принудително изпълнение, цялото имущество тръгва. Представили сме ги всички покани и се вижда. В онзи момент става ясно, и „В.“ остава без нищо, и „И.-Г.“ остава без нищо, и в онзи момент е взето решението да се отпише това вземане на „В.“ към „И.-Г.“, защото и да е съществувало в същото време виждате, че в „И.-Г.“ то не е отписано, то си съществува, но в края на краищата във „В.“ остават дяловете с нулева стойност, то вече съвсем няма нищо, няма какво да се взема и по тази причина са отписани като несъбираеми, защото не е въпрос има ли изтекла или неизтекла давност, защото няма имущество вече „И.-Г.“. Ето защо, такава специална цел да се облагодетелства „И.-Г.“, да се запази тези средства, не съществува, защото обективно това нещо го е нямало. Парите ги е нямало в „И.-Г.“. Те са заминали още 2004 г. за придобиване на дяловете и срещу тях са се появили дялове. Те са били имуществото, което в зависимост от развитието на „В.“ е струвало нещо или при тази тотална разпродажба на безценица, вече са останали с нулева стойност. При това положение считам, че не може да се приеме, че поведението на подсъдимият в периода 08-09.2009 г. до 25.06.2015 г. представлява деяние осъществяващо съзнателна престъпна безстопанственост. Дори то не е несъзнавана безстопанственост, защото полезно действие по събирането на вземането в този период не е могло да се осъществи или е било безсмислено да се осъществи, защото не е могло да доведе до резултат. Да се твърди, че не предприемането на действие, което не може да доведе до резултат положителен представлява престъпление безстопанственост считам, че няма основание нито в духа, нито в буквата на закона.

Отчитайки всички тези обстоятелства, дори и да се вземе решение да се

приеме, че има някакво престъпление, което в никакъв случай, не може да се приеме за съзнателна безстопанственост, считам, че смекчаващите обстоятелства са много повече от тези, които се посочиха от обвинението. На първо място, наистина, най-пострадалия от цялото това развитие на нещата е „В.“ е подсъдимият. Към момента, в който той е придобил дяловете, каквото е имал той го е вложил всичко това и това е било проекта на живота му. Той е смятал това нещо да го развие и да го остави и на поколенията си. В крайна сметка си тръгва от тази фирма без нищо, без абсолютно нищо, само с това, което през целия тормоз, който го е имал през годините да се бори за оцеляването. И както виждате, ние сме представили доказателства, малко след като приключва тази бърза разпродажба на „В.“, се отключва онкологично заболяване, от което в момента тегли последиците понастоящем. Ето защо считам, че това е допълнително, самостоятелно, сериозно смекчаващо обстоятелство - здравословното състояние. Освен също има и непълнолетно дете, въпреки, че е на сериозна възраст, пенсионна. Едно тежко наказание не би му помогнало с нищо и да бъде превъзпитан, дори и да се приеме, че се осъществява състав на престъпление, което приемаме, че не е така и затова считам, че няма основания да се приемат просто значителен превес на смекчаващите обстоятелства, считам, че в крайна сметка би трябвало да се приеме, че има многобройни смекчаващи обстоятелства.

От тук нататък Вие преценявайте укоримо ли е това негово поведение точно в периода 2009 – 2015 г. Ние приемаме, че има ключови действия, които са извършени в друго време. Това са 2004 – 2005 г., към които е трябвало да се прави сериозната преценка, те са позволени от закона, но до каква степен са рискови и т.н. Те обаче не са предмет на обвинението и не биха вече могли и да бъдат предмет на обвинението, заради давността.

С оглед на всичко това, моля да имате предвид това, че всъщност през 2009 – 2015 г. не е извършено нищо ново, което да е довело до тези вреди и това да е причината за този резултат. Моля в този смисъл на бъде Вашия съдебен акт.

Реплика на прокурор С. – Аз бих желал да взема становище по защитната теза. Благодаря на защитата за така подробно изяснената фактическа обстановка по развитието на дружество „В.“ през годините. Беше Ви описана една схема, по която бяха приватизирани всички държавни

предприятия, включително и „В.“, бившето Пътно управление на Смолян.

По отношение на твърдението на защитата, че задълженията са възниквали в различен период от време, когато са плащани. Да, това е така. Правилно е и това което казва защитата, че липсват доказателства. Счетоводните документи, според мен, бяха открити, там където се намират, но няма как да бъдат намерени. Периода от 08.09.2009 г., обаче, това както признава и защитата, е последната вноска, последното плащане, от когото може да е възникнало и е съществувало. Да, за предходните можело е да има, но от този период нататък е съществувало вече цялото задължение на „В.“, затова това е обхванато от обвинението до момента на отписването ме от активите на дружеството 25.06.2015 г.

По отношение на това, че дружеството не се е облагодетелствало. Пред Вас беше изложена тезата какво би трябвало да направи дружеството, за да събере това вземане, като се посочи един от способите, който е изгоден на защитата и това е съдебното събиране на вземането, като се изтъква, че там биха се направили много повече разходи, отколкото биха се събрали. Да, това е така, но по делото не бяха събрани дори и минимални доказателства за предприети каквито и да е стъпки от страна на подсъдимия за събиране на това вземане. Дори и една покана би дала повод на обвинението да приеме, че е направено нещо в насока събиране на тези вземания. Такова нещо няма. Така, че единствено съдебното събиране на вземането може да обоснове липсата на умисъл у подсъдимия.

Накрая, твърденията на защитата, видите ли след разпадането на „В.“ на практика никаква пари, никога тези 2 млн. не са влезли в имуществото „И.-Г.“, а от там и няма как да се обосновава субективната съставомерност на деянието. Нека да си представим тезата, ако „В.“ не беше изплатило дълга на „И.-Г.“. Да, „И.-Г.“ не е имало тогава какво да даде, но все щеше да има какво банката да го притиска. А всъпвайки в дълга, изплащайки дълга на „И.-Г.“, всъщност „В.“ го е освободило от този дълг, а това го е облагодетелствало несъмнено. Затова в този смисъл мисля, че неоснователни са твърденията на защитата, че дружеството не било се облагодетелствало и оттам няма осъществен състав на обвинението.

Дуплика на адв. С. – Виждаме, че облагодетелстването се изразява в това, че „В.“ е погасило дълга, за да може банката да остави намира „И.-Г.“,

само че не е такова обвинението. Обвинението е за друго, че 2009 – 2015 г. не са предприети действия от „В.“ и т.н. Не е казано, че няма покани. Имайте предвид, че след като в счетоводствата и на двете фирми това вземане и задължение съответно огледално съществуват, това означава, че всяка година се разменят писма, с които фирмата, която е кредитор изпраща писмо, че има такова задължение, другата фирма казва, признавам, има такова задължение и по този начин. Въпросът по-нататък е друг. Той знае много добре какво е състоянието на едната фирмата и да пише всеки ден покани, да се изпраща, като няма с какво.

СЪДЪТ предостави право **на лична защита** на подсъдимия А. Р..

Подсъдимият Р. – Не искам да кажа нищо по различно. Всяка една приказка, която е казвам ми струва много. Няма какво да добавя. Не считам, че съм направил нещо. Всичко съм го правил с цел да върви фирмата.

СЪДЪТ предостави право на последна дума на подсъдимия Р..

Подсъдимият Р. – Пускани са нотариални покани, но не мога да ги предоставя. Свидетелят К. го разказа това.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание, като обяви че ще се произнесе с присъда след 11,30 часа на 11.03.2024г.

След проведено тайно съвещание, СЪДЪТ **обяви публично присъдата си в присъствието на страните**, като им разясни реда и начина за обжалване и протестиране.

След произнасяне на присъдата съдът се произнесе и по въпроса за взетата МНО „Подписка“ спрямо подсъдимия.

С оглед на това, че подсъдимият е оправдан по повдигнатото му обвинение съдът намира, че следва да се отмени взетата МНО като

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ взетата спрямо подсъдимият А. Р. Р. ЕГН ***** мярката за неотклонение „Подписка“.

Определението в тази част, подлежи на протестиране и обжалване пред Апелативен съд – Пловдив в седмодневен срок, считано от днес.

Протоколът изготвен в с.з.

Заседанието закрито в 11,45 ч.

Председател: _____

Секретар: _____